

Emil Dirkem (makedonski)

Vrsta: Seminarski ð Broj strana: 10 ð Nivo: Filozofski fakultet

Dirkemovata metodološka misla pretstavuva nov period vo razvojot na pozitivističkoto razbirawe za sociološkiot metod. Dirkem e avtor na knigata so naslov: „Pravila za sociološkiot metod.“. Vo toj period postojat razni sociološki istražuvava što vlijaat, razni metodološki problemi da se razgleduваат niz istražuvačka praksa. Dirkem e pogolem istražuvač od Kont i Mil bidejќи имал bogato lično istražuvačko iskustvo. Metodologijata na Dirkem pretstavuva obid da se razraboti sociološkiot metod od pozitivističko stojalište. Mnogu pati укажуval deka teoretskite razbirawa na naučnicite ili nivnata metodologija vlijae vrz nivnite metodološki rešenja. Kont e sociološki realist i univerzalist, dodeka Mil nominalist, Dirkem e mnogu pohlisku do Kont. Dirkem sozdava edna varijanta za organska teorija za opštetsvoto koe može da se nareče etičko-idealisticco. Toj smeta deka idejata i etičkite vrednosti se suština na opštetsvoto kako poseben del na realnosta. Vo opštetsvoto spontano nastanuvaat kolektivni pretstavi, ideji i moralni normi i tie pretstavuvaat preduslov za normalen opštetsven život.

Vospituvaweto Dirkem go razbira isključivo kako proces na socijalizacija, kade постарите сакаат своето потомство да го воведат во рамки на општествениот живот и така да го подготват да prevzemат најразлични улоги кои се или наодат под вливане на општеството или се непобитни. Основна задача на socijalizacija е да ја изменат вродената individualistička и nesocijalna priroda на лудето, да на таков начин ги подготват лудето за нормална вклученост во општествениот живот.. Но kolektivnata svest sekogaš оstanuva nad individualnata, i vo однос на poedinecot deluva prisilno. Dirkem nikogaš ne uspea да јасно ја одреди кој е конкретно носител на individualnoto razbirawe na kolektivnata svest, no sepak ne bil pobornik да го тоа objasni psihološki i taka ја namaluval razlikata меѓу kolektivnata i individualnata svest. Dirkem nastojuval да докаže дека kolektivnata svest не треба да се прoučuва во нејзините individualni oblici.

Drugo sredstvo за izdvojuvawe на општествените pojavi од поединечни облици на nivnото manifestirawe. Dirkem go voočuval тоа во statistika. Statistička pravilnost во појавите кој на прв поглед се обусловени од individualni pričini. na pr, statistička pravilnost за sklopuvawe на brakot, кој на прв поглед се smeta deka se usloveni од nivnite individualni pričini, според Dirkem se najdobar dokaz дека во нив се voočuваат некои nadindividualni kolektivni sostojbi. Sepak не треба да разбереме дека општоста не е edinstvena ni најважна особина на општествените pojavi, nivna differentia specifičnost e prisilniot karakter што označuва дека постојат raznovidni oblici на општествените sankcii so pomoš на кој се sankcionira otstapuvaweto od voobičenoto начин на deluvawe razmisluvawe ičuvstuvawe во рамки на општеството. Prisilnosta на општествените pojavi Dirkem vooedno го smetal како najdobar dokaz дека nivnite korenii ne se наодат во poedinecot, bidejќи tie во однос на poedinecot sekogaš se javuваат како prisila. Ponekogaš poedinecot кој потполно ги prifatil некои sodržini на општествената svest, ne može да се sogleda prisilniot karakter. No тоа е само iluzija edinstvena razlika е што во тој slučaj општествената prisila deluva од vnatré, bidejќи чovekот со неа се

----- OSTAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com